

Az EGSZB 2017. évi decemberi üléséről

A gépjárművezető nélkül bérelt járművek közúti áru fuvarozásra történő használata (TEN/638)

Az EGSZB üdvözli az európai közúti áru fuvarozási ágazatban érvényesülő hatékony és méltányos egységes piac megvalósulásának még útjában álló egyes akadályok eltávolítása felé tett újabb lépést. E módosító irányelv célja, hogy elősegítse a járműflották legjobb felhasználását egész Európában, különös tekintettel a szezonális csúcsidőszakokra, valamint hogy minimális szintű liberalizációt biztosítson. A másik tagállamban bérelt jármű használatát is engedélyezni kell legalább négy hónap időtartamban annak érdekében, hogy a vállalkozások képesek legyenek kiszolgálni az átmeneti vagy szezonális csúcskeresletet és/vagy a meghibásodott vagy sérült járművek helyett cserejárműveket biztosítani.

Intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy a fuvarozók ne használják ki azt, hogy egyes tagállamokban a járművek regisztrációs adójának mértéke alacsonyabb.

Az EGSZB megjegyzi, hogy – bár egyre hatékonyabb nyomkövetési módszereket alkalmaznak – az illegális kabotázs továbbra is komoly problémát jelent a fuvarozási ágazatban. Fennáll a veszélye, hogy a jelen irányelvben foglalt intézkedések végrehajtása megnehezítheti az illegális kabotázs felderítését.

Fenntartható társadalombiztosítási és szociális védelmi rendszerek a digitális korban (SOC/560)

Az európai szociális biztonsági rendszerek a ma ismert formájukban több mint fél évszázaddal ezelőtt épültek ki. A munkaerőpiaccal való közvetlen kapcsolaton alapulnak, gyakran a munkavállalók és munkáltatók által fizetett járulékokkal

finanszírozva. A digitalizáció jelentős változásokat eredményezett – és eredményez továbbra is – a munkaerőpiacon. Ezek az átalakulások az olyan foglalkoztatási formák sokféleségében érhetők tetten, amelyek egyre inkább eltérnek az egyéni állandó munkaszerződésektől.

Tekintettel a fent ismertetett helyzetre az EGSZB:

- azt javasolja a tagállamoknak, és egyúttal az európai hatóságoknak is, hogy szabályozzák az új foglalkoztatási formákat, mégpedig oly módon, hogy a munkáltató és a munkavállaló egyértelműen meghatározható legyen. Ezzel kapcsolatban az EGSZB az Európai Unió Bírósága ítélezési gyakorlatának alkalmazását javasolja;
- úgy véli, hogy az Európai Bizottság által a szociális jogok európai pillérének kialakításáról elindított vitáknak ki kellene terjedniük a munkavégzés új formáinak keretében tevékenységet folytató munkavállalók helyzetének kérdésére is, különös tekintettel jogállásuk elismerésének módjára, valamint arra, hogy hogyan lehet biztosítani a társadalombiztosítási és szociális védelmi rendszerekhez való megfelelő hozzáférésüket;
- azt ajánlja, hogy a tagállamoknak fontolják meg egy összeköttetés létrehozását a nemzeti nyugdíjrendszerük, illetve egészségbiztosítási rendszerük kezelőinek, valamint az adóhatóságuknak az elektronikus rendszerei között;
- úgy véli, hogy a nyugdíjrendszerekre vonatkozó szabályozásban a tagállamoknak meg kellene fontolniuk egy olyan rendelkezés bevezetését, amely kötelezővé teszi a járulékfizetést minden olyan személy után, aki foglalkozásból származó jövedelmet generál;
- ajánlja végül, hogy vizsgálják tovább az uniós szintű munkanélküliségi biztosítás létrehozására vonatkozó jelenlegi javaslatot.

Vagyonhiányosságok Európában (EC0/410)

Az EGSZB úgy véli, hogy a jövedelmi és vagyoni egyenlőtlenségek az EU-ban gazdasági és társadalmi kihívássá váltak, melyet megfelelő eszközökkel nemzeti szinten, uniós szintű fellépések támogatásával kell kezelni. Ezért tisztázni kell ezeknek az egyenlőtlenségeknek az okait és meghatározó tényezőit, és politikai megoldásokat kell kidolgozni a kezelésükre.

Alaposan elemezni és értékelni kell az Unión belüli vagyoneeloszlás pontos természetét, és kellő időben megelőző intézkedéseket kell hozni az olyan negatív következmények elkerülése érdekében, mint például a „középosztály” gyors eltűnése, illetve annak megelőzésére, hogy egyre több ember tartozzon a „dolgozó szegények”, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett népesség kategóriájába.

Az EGSZB szerint a társadalmi juttatások és a szociális támogatás jól működő rendszerére van szükség. A jövedelmek újraelosztása nagymértékben ellensúlyozhatná a piaci rendszer hiányosságait. A közjavakat (szociális infrastruktúra, közérdekű szolgáltatási létesítmények stb.) az egyenlőtlenségek kezelésének eszközeiként kellene fejleszteni. Ami az adóbevételeket illeti, a munkaalapú adózásról át kell helyezni a hangsúlyt a vagyonalapú adózásra úgy, hogy az öröklésre és a tőkejövedelemre vetnek ki adókat.

Az EGSZB szerint az intenzív gazdasági növekedés döntően fontos ahhoz, hogy csökkenteni lehessen a szegénységet és a vagyoni egyenlőtlenségeket, ezért azt ösztönözni kell a strukturális és kohéziós alapok jobb felhasználásával, a vállalkozás ösztönzésével, a verseny védelmével, kkv-kat támogató programokkal, valamint a nők és hátrányos helyzetűek megkülönböztetését megakadályozó programok végrehajtásával.

A szociális védelemhez kötődő, célzott munkaerőpiaci intézkedésekre is szükség van. Mivel a rendkívüli mértékben változó munkahelyek védelme nem mindig megvalósítható, inkább

a foglalkoztatást kell elősegíteni és a munkaerő védelmére kell helyezni a hangsúlyt. Rendkívül fontosak az olyan minimális szociális normák, amelyek garantálják a tisztességes fizetést és munkakörülményeket. A pályamódosítások megkönnyítésére, ezzel egyidejűleg pedig a közös munkavállalói és szociális jogok biztosítására kell helyezni a hangsúlyt.

A bevételekkel és vagyonnal kapcsolatos adatok szisztematikus nyomon követése, továbbá az ilyen adatok összesítésének lehetővé tétele érdekében átlátható rendszert kell létrehozni. Ez hatékonyabbá teszi az adminisztrációt és elősegíti a tagállami vagyoneeloszlással kapcsolatos statisztikai információk összegyűjtését. Ebben fontos szerepe lenne a vállalati részvényesek európai szintű nyilvántartása létrehozásának.

Megújított partnerség az AKCS-államokkal (REX/485)

Az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) országok, valamint az Európai Unió és annak tagállamai között 2001 júniusában Cotonouban írtak alá partnerségi megállapodást, amely 2020 februárjában fog lejárni. Legkésőbb 2018 augusztusában tárgyalásokat kell kezdeni a felek között arról, hogy milyen rendelkezésekkel lehet majd ezt követően kezelni a kapcsolatokat.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) üdvözli a közös közleményt és azt, hogy az Európai Bizottság a keretmegállapodásos lehetőséget részesíti előnyben, amelyhez jogilag kötelező, konkrét regionális prioritások tartoznának. Az EGSZB szerint új, aktualizált megállapodásra van szükség, amely figyelembe veszi az új körülményeket, így például az európai közvélemény aggodalmát a terrortámadások megnövekedett veszélye miatt, a migrációs áramlások ellenőrizetlenségének érzetét, a klímamenekültek kockázatát az afrikai népesség drámai növekedése következtében, más regionális erők egyre nagyobb befolyását és a jelenlegi USA-elnök kiszámíthatatlan fellépéseit.

Az EGSZB azt is kéri, hogy a civil társadalmat jobban vonják be a következő keretbe, és komolyabb, a konzultáción túlmutató szerepet biztosítsanak a részére. Ez azért fontos, hogy biztosítani lehessen a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvét.

Az EGSZB üdvözli azt a szándékot, hogy az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendje jelentse a kiindulópontot, az Európai Fejlesztési Alap specifikus jellemzőinek bevonásával. Az EGSZB sajnálja azonban, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendet nem helyezik a jövőbeli megállapodás középpontjába, amivel pedig meg lehetne erősíteni olyan alapvetően fontos elveket, mint az univerzalitás, a kormányzás, valamint a fenntartható fejlesztési célok összefonódása és oszthatatlansága.

Az EGSZB szerint minden jövőbeli partnerségnek inkább politikai párbeszédre, mintsem egy donor-kedvezményezett viszonyon kellene alapulnia.